

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AARSSKRIFT

FOR

FORENINGEN ANKERHUS

1944

UDGIVET AF
FORENINGEN ANKERHUS

Sorø Bogtrykkeri A|S Gudmund & Kai R. Krog
1944

Aaret 1944.

Af Magdalene Lauridsen.

—o—

Forholdene har medført, at jeg i Aar atter maa skrive om Aaret, der er gaaet paa Ankerhus, i Stedet for Folmer Dam, som gjorde det sidste Aar som Forstander for Husholdningsseminariet.

Vort Aarsskrift, udgivet af Foreningen Ankerhus, maa jo ikke modtages som et litterært Værk, men som en ganske jævn Fortælling om, hvad der er sket i Aarets Løb og som kan tænkes at interessere tidligere Elever og Skolens Venner, samtidig med at det beretter om Forhold indenfor Husholdningssagen, der særlig har Berøring med Arbejdet paa og fra Ankerhus, og som maaske ogsaa senere kan blive af en vis historisk Værdi.

Skolearbejdet efter Jul gik sin jævne rolige Gang, bortset fra den graatunge Ængstelse, der i disse Tider hviler som et Tryk paa hele Menneskelivet, naturligvis isprængt en vis Nervøsitet mellem 2det Aars Elever for den stundende afsluttende Eksamen, som var begyndt sidst i Februar Md., men ellers vel overstaaet midt i Marts Md. for de fleste Fags Vedkommende — og en vis Spænding mellem 1ste Aars, der skulde til Prøve i praktisk Madlavning og Stuepigegerning, da Frk. Tarp pludselig blev syg og maatte lade sig underkaste en Blindtarmsoperation inde paa Sorø Sygehus, der medførte et Sygeleje med paafølgende Rekreation paa ca. 5 Mdr. — men er nu heldigvis i fuld Vigør. — Og midt i den afsluttende Eksamen, i Faget Husholdnings-Økonomi, maatte Folmer Dam forlade Skolen, men vi haaber dog, at han har faaet Lejlighed til at studere videre. Under disse Forhold kunde vi ikke feste som sædvanlig ved Dimissionen af de unge Lærerinder, saa den sædvanlige

Afslutningsfest ²³/₃ blev holdt under stilfærdige Former, vi syntes næsten ikke en Gang vi kunde forsvare at lade de unge Lærerinders Forældre rejse fra Jylland og herover.

Men det blev alligevel en god Dag Skolen fik sammen med de unge Lærerinder. Vi samlede som sædvanlig i Salen og begyndte med at synge „En Vej eller anden Vorherre ved Raad“, hvorefter Fru Lauridsen gjorde rede for de herskende Forhold og Husholdningsinspektør Fru Ulla Pedersen under en egen højtidelig vemodig Stemning dimitterede de unge Lærerinder og mindedes Afslutningen sidste Aar, som fik sit særlige Præg ved fhv. Undervisningsminister Jørgen Jørgensens Besøg og gode Ord til Fru Lauridsen og de unge Lærerinder, til vor kære Frk. Tarp, som i 30 Aar har tjent Ankerhus' Sag og været det gode Eksempel paa en Husholdningslærerindes smukke Optræden. Vore Tanker gaar til Folmer Dam med inderlige Ønsker om, at vi inden længe igen har ham ved Roret, men godt, at vi har Fru Wille Jørgensen, der har 15 Aars Samarbejde med Fru Lauridsen.

Efterhaanden som Fru Ulla Pedersen overrakte de unge Lærerinder deres Eksamensbevis, modtog de som sædvanlig med Fru Lauridsens Lykønskning Ankerhusmedaljen — Bomærket og Arbejdsmedalje. Fru Ulla Pedersen sluttede med at udtale: Man maa kende sig selv — man maa være i Besiddelse af Hjertets Dannelse for at kunne danne og lede andre. De maa ogsaa være med til at bevare Kærligheden til alt det, der er dansk — vor tusindaarige Historie — vor herlige danske Litteratur — vore skønne Sange — vort gamle Flag — vor Konge og vort Land — Danmark, og med disse Ord om vort Fædreland skal jeg herved byde Dem velkommen i Husholdningslærerindernes Rækker og som Kollega i Arbejdet som Ankerhuser, og jeg har nu paa Ministeriets Vegne den store Glæde og Ære at dimittere Dem som Husholdningslærerinder. Hermed ønsker jeg Dem alle til Lykke og ønsker for Dem, at De maa gaa ind til den store Gerning, der ligger forude, med Alvor i Sindet være med til at hjælpe op igen, være med til at gøre det

Danmark, der kommer, bedre end det, der har været, vinde Folkets Tillid og at gøre sig dette værdigt — gid Deres Gerning maa blive til Gavn for dansk Ungdom og vort Fædreland og til Ære for vor gamle Skole — vi beder Gud skærme og velsigne dette Sted.

Bag efter samledes man oppe i Seminariekøkkenet til et staaende Maaltid og ikke som sædvanlig i Salen med festlig Fællesspisning, Taler og Sange, men det blev alligevel et hyggeligt, stemningsfuldt Samvær, og flere af Gæsterne kunde ikke modstaa at tage Ordet, Kamma Aakjær takkede paa sine 36 Kammeraters Vegne for de to gode Læreaar paa Ankerhus, Lærer Michelsen, Lundby, talte paa Forældrenes Vegne og paamindede de unge om at arbejde uselvisk, ud fra Aakjærs Ord: „ . . . lad mig kun flagre hen som Blad i Høst, naar Du, mit Folk, min Stamme, frit maa leve“, Fru Dalmark talte for de unge Lærerinder og Frk. Vestergaard sagde bl. a. i sin Tale: „Ikke alt stort er godt, men alt godt er stort“, og tidl. Forstander for Kærehave Johs. Jensen talte ud fra Grundtvigs Salme „Herren han har besøgt sit Folk“, og det var en Trøst at vide, at han, som gl. Ven og Skolemand, vilde træde til som Medhjælper paa Ankerhus. — Og saa døde denne gode Mand inden Paaske — det var et stort Tab for Skolen.

Paa et Bestyrelsesmøde i den selvejende Institution, hvor Hofjægermester Chr. Lüttichau, Tjele, tiltraadte som Repræsentant for det kgl. danske Landhusholdningsselskab, vedtoges det at anmode Magdalene Lauridsen om atter at træde til som Leder af Seminariet, og den 3. April godkendte Undervisningsministeriet hende som fungerende Forstander.

April blev en streng Maaned. Mange Vanskeligheder skulde klares, og jeg blev saa underlig ene med det alt sammen — Anna Sloth fra Korinth, der havde været Skolen en værdifuld Hjælper som Lærerinde i Seminariekøkkenet maatte hurtigt forlade Skolen, da hendes eget nye Hjem stod og ventede paa hende, og Eli Laudrup skulde paa et Par Maaneders Boliglærekursus, og de andre Lærerinder og

de ellers mange huslige Medhjælpere skulde alle have Ferie. Dertil kom, at jeg det sidste Aar havde stridt for at komme væk fra det daglige Skolearbejde — af Hensyn til de andre, som skulde overlage det, saa jeg knap kendte de Elever, der skulde fortsætte paa Seminariet — og jeg havde saa ovenikøbet været uheldig at faa en Art Nervebetændelse — naaede dog at komme nogenlunde til Kræfter, til det nye Skoleaar skulde begynde 3. Maj.

Det blev dog en stor Opmuntring, at saa mange venlige udmærkede Mennesker sendte Bud, at de nok skulde komme og hjælpe os med Undervisningen — en stor Hjælp var det, at vor tidligere gode Medarbejder, Husholdningskonsulent Johanne Sørensen, redebøn kom og tog sig af de nye Elever paa Seminariet. Professor Rich. Ege tilbød at holde en Række Forelæsninger i Ernæringslære for 2det Aars Elever, og Dr. Hoff-Jørgensen var vi saa heldige at faa til at fortsætte denne Undervisning og føre Faget igennem.

Jørgen Jørgensens kom den 15. Maj, og vi fik et værdifuldt Aabningsmøde. Han talte bl. a. om, at Ungdomstiden er som en Sejlads ude paa det aabne Hav, hvor det er svært at undgaa at støde paa Grund; der maa et Kompas til. Dette Kompas er vor kristne Tro. Nu lever vi i Fare for, at Hævn og Had skal fylde vort Sind; men dette bliver aldrig godt og maa undgaaes. Vi skal være med til at læge de Saar, som nu slaas. Vi skal lade Humanitet og Kristenkærlighed herske og arbejde for en Samling af Nordens Lande, naar Kanonerne engang tier.

Lige før Pinse fik vi Besøg af Forstander Manniche fra Den internationale Højskole, som talte om „Vor Generation i Tidens Strøm“, og Forst. Ernst Gram fra Lyngby kom ogsaa som gammel Ven, som Søn af en af Skolens første og gode Medarbejdere Gartner Gram, og holdt en Række Foredrag vedr. Bakteriologi, men begyndte med et ildnende pædagogisk Foredrag om Opdagelsen og Videnskabsmanden Pasteur.

Grundlovsdagen hejsede vi som sædvanlig i Samling

Flaget paa den store Plæne, hvor Kvindernes Eg staar, plantet 1915, og Grundlovstalen holdtes i Aar af vor unge Ven Valdemar Bjerre, der paa sin ejendommelige fine Maade talte om Grundlovens Forpligtelser ogsaa overfor Nordens Opgaver i Fremtiden. — Og vi fik virkelig en rig og lødig Sommer trods alt.

I Flg. den nye Lov vedr. Husholdningsseminarierne skulde de unge Lærerindeelever bestaa en Optagelsesprøve i Dansk og Regning, hvis de ikke i Forvejen havde en Eksamen med mindst „g“ i disse Fag. Og af de mange, der indstillede sig til Prøven, der blev afholdt dels i København dels paa Sorø Ungdomsskole, Borrehus og Hadsten Husholdningsskole, bestod der dog saa mange, at Seminariet kunde begynde med 40 Elever efter at et Par paa Grund af Sygdom maatte trække sig tilbage; men vi vidste bogstavelig talt ikke 8 Dage før, hvor mange Elever vi kunde paaregne, nemlig fordi vi havde faaet den afholdte Prøve lagt til sidst i Marts i Stedet for først i Maaneden, hvad den sikkert vil blive i Fremtiden. — Paa 2det Aars Kursus fortsatte ligeledes 40 Elever, og da det kneb med at skaffe Værelser til de mange Lærerindeelever, maatte vi tage Dr. Steens Skolehjem til Hjælp — og de 12 Skolekøkkenlærerinder, der er paa dette Kursus, har saa fundet Bolig i Byen, hvad de synes at befinde sig meget vel ved, men har alligevel ønsket at indtage alle Maaltiderne paa Skolen, deraf Aftensmaden i Skolehjemmet, hvor Frk. Langkjær og Frk. Buckhøj bor foruden Fru Saxtorph, og de danner derved en hyggelig Familie.

Konsulent og Sekretær for de danske Husholdningsforeninger Gudrun Larsen har holdt en Række Foredrag for 2det Aars om huslig Økonomi. Johanne Kæstel, der sidste Aar var Folmer Dams Assistent ved Laboratoriearbejdet, har overtaget Undervisningen i Varekundskab, en Del deraf dog gennemgaaet af Fru Agnes Eliasson. Men saa har vi paa Timeplanen afsat ugentlige Timer, hvor 2det Aars holdvis selv arbejder med Ernæringslære, altsaa paa samme Maade som de studerende i København f. T. maa gøre, og det synes virkelig at blive

til gensidig Hjælp, samvittighedsfulde som de er i Arbejdet. 2det Aars Elever er delte i 2 Hold ligesom 1ste Aars Elever, hvoraf det ene Hold har en ugentlig Prøvedag i Køkkenet med paafølgende Kritik, hvilket selvfølgelig er meget hensigtsmæssigt. Ellers leder som sædvanlig Frk. Sejerø Olsen 2det Aars Forevisninger og Øvelsesskolen og Fru Guld Skolekøkkenundervisningen.

Foruden de 80 vordende Husholdningslærerinder og 12 Skolekøkkenlærerinder var der i Sommer 36 unge søde Piger paa det 5 Mdr. Kursus, der afholdtes paa Husholdningsskolen Gl. Ankerhus, og det samme Antal er der i Vinter igen, d.v.s. saa mange der kan optages, men der har ogsaa som sædvanlig været nogle saakaldte besøgende Elever, Forældre, Naboskoler og Foreninger, som vi har haft megen Glæde af. Og saa har 2det Aars Elever ogsaa fuldt Hus som sædvanlig i deres Øvelsesskole, der afholdes fra Oktober til Jul, og i Aar er det ovenikøbet et „landsomfattende“ Hold, da der nemlig er en Elev fra København, en fra Møen, en fra Langeland, en fra Fyn, en fra Jylland og en fra Samsø, og de 6 synes vist, det er spændende at blive undervist af 40 Lærerinder. Vi ældre synes jo næsten, det er kedeligt, at saa mange brillante Smaapiger, der er kommet som frivillige Elever i Øvelsesskolen igennem de mange Aar, slet ikke bliver undervist af Skolens Lærere.

Landsbyens Skolekøkken har ogsaa haft Top paa det sidste Aar, da man foruden Skolekøkkenlærerinderne, 4 Aftenskolehold, 1 Ungdomsskolehold og 2 Børnehold ogsaa har maattet tage imod de 2 Ungdomshold og 3 Børnehold inde fra Sorø Borgerskole, der er taget i Brug til andet Formaal.

Indenfor Lærerstabten har der været enkelte Forskydninger. Karen Margrethe Rahbek afløste saaledes Anna Sloth i Seminariekøkkenet og Elisabeth Fønns, der afløste Korintha Lassen som Assistent paa Seminariet, er fra November overflyttet til Gl. Ankerhus og underviser med sit sædvanlige gode Humør 12 Husholdningselever i „Privaten“s Køkken.

Margrethe Ramskov er nemlig rykket ind i Else Margrethe Maarbjergets Plads i Skolekøkkenet, da hun syntes, hun burde tage hjem til sin Moder, der bor paa Frederiksberg, men har dog taget et Laboratoriearbejde op ved Siden af. Karen Larsen dirigerer som tidligere Stuepigegegningen, Vaskeriet og Systuen og er hyggelig og hjælpende paa de Hjemmeaftener, vi hver Onsdag har indført paa Gl. Ankerhus og været meget glade for, hvor man syr, snakker, spiller og læser skiftevis. — Glædeligvis har ogsaa nogle af 2det Aars Elever gruppevis indført Hjemmeaftener i Aar.

Som Led i Husholdningslærerindernes Uddannelse har vi jo hvert Aar afholdt en Husholdningsudstilling. Denne bestod af 10 Afdelinger, hver arrangeret af 4 Elever, og den giver jo de unge Lærerinder en udmærket Øvelse. Den var ogsaa denne Gang meget vellykket og beundret, ikke mindst af deres Lærere. I Aar fik man den gode Ide at kombinere den med en Gæstedag, saaledes at hver Elev kunde indbyde et Par Gæster, ogsaa til et Stykke Smørrebrød bagefter — en Ordning, der forhaabentlig vil blive Skik i Fremtiden.

Ved Skolens Tirsdagsmøder fortalte sidste Vinter Lektor Nordahl Svendsen „Træk af Nutidens Fysik“; og Adjunkt Helner fra Roskilde om, hvad der rørte sig i Tiden, og i Sommer har Pastor Hanson fra Pedersborg holdt Foredrag om Folkekirken, og Pastor V. Nielsen fra Vemmelev om Højskolens Opgave og Ide. — Søster Elna Lassen viste en meget talende og interessant Film fra Diakonien Verden, og Fru Elise Møller Bjerre var saa sød atter at holde Foredrag om Florence Nightingale, og Eline Begtrup har fortalt Eventyr og talt til Hjerterne ud fra sit rige levende Liv. Skuespiller Balslev gav os en meget smuk Oplæsnings- og Musikaften sammen med Fru Valborg Strangen. Forstander W. Sieverts glædede os ogsaa en Aften med Oplæsning af „Ullabella“. Hukommelseskunstneren Wille France gav os en spændende Aften, Inspektør Danckert har været saa venlig at sætte os ind i Evakueringssspørgsmaal, og Konsulent Mehlsen har paa en meget fornøjelig og belærende

Maade illustreret Brandfaren ved Husgerning, og Kvækeren Elise Thomsen talte med 2. Aars om Planer for og Forberedelse af Hjælpearbejdet efter Krigen.

Skolelivet er jo ogsaa blevet krydret af de smaa Festligheder, som Eleverne har indbudt til og arrangeret. De unge paa Gl. Ankerhus havde faaet et fornøjeligt Middagsbesøg arrangeret for Fætre sidste Vinter — og Regensen havde indbudt hele Skolen med Lærere og Familie til en rigtig Gaardfest, sidste Vinter oppe under Taget paa Langelinje, i Sommer med stor Optræden paa Gaardspladsen og lange Mellemmader paa Plænen, 1ste Aars gav en festlig Aften i Salen og Husholdningseleverne spillede Komedie baade paa Plænen og i Salen, opførte oven i Købet „Søstrene paa Kinnekullen“, saa det blev en hel Oplevelse — og saa har man trods manglende Cykler alligevel naaet holdvis at opleve Eventyret i Holmegaards Glasværk — og vist da ogsaa nydt Sejlturen paa Sorø Sø — og vore store dejlige Skove.

En festlig Aften fik vi ogsaa paa Kongens Fødselsdag, hvor jeg viste de unge den vidunderlige Gave Kongen gav mig, da jeg blev 60 Aar, og det var virkelig med Stolthed og Glæde, at jeg denne Aften kunde bære Fortjenstmedaljen i Guld.

Mortensaften, efter at man Traditionen tro havde delikateret sig paa de forskellige Afdelinger med Gaas, Haresteg og Æblekage, talte Højskoleforstander Erik Nissen, Antvorskov, sagde til vore unge det, han ellers kunde have tænkt sig at sige til sine egne Elever, og det blev med Sang og fornøjeligt Samvær en god Begyndelse paa Vintrens Arbejde, for ældre som for unge.

— Aaret har ogsaa givet mange Mindedage — personlige og samfundsmæssige. 5. August var det 100 Aar siden Landbrugslærer Chr. Christensen, Tune, fødtes. Og mange mindes med Tak, hvad han var som Lærer og Ven, men det er ikke alene Landbrugsskolerne, der har meget at takke ham for, det har ogsaa Husholdningssagen, som han var med til at bane Vej for gennem Landboforeningernes Hushold-

nings-Aftenskoler og ikke mindst Ankerhus, hvis kloge og gode Ven og Raadgiver han var, ikke alene gennem Aarene 1902—13, hvor han var Landboforeningernes Censor ved Uddannelsen af Vandrelererinder, men ogsaa da han fra 1913 og til sin Død 1921 var Tilsynsførende ved Husholdnings-skolerne.

Og den danske Folkehøjskole har haft 100 Aars Jubilæum, der naturligt har ytret sig gennem interessante og smukke Artikler om de Mænd, der bar Højskolen frem — og om den Betydning den fik, navnlig for den danske Landbo-stand og for store Kredse af vort Folk og for de enkelte — og mellem de Minder, der derigennem kaldtes til Live, dukkede ogsaa op de, som min Fader Anders Lauridsen fortalte os Børn fra sin Højskoletid. Han havde ikke alene været paa Kolds Højskole og i Ryslinge, da den store Foredrags-lade blev bygget, hvor han sov i Seng sammen med Uffe Birkedal, men havde ogsaa været paa Vallekilde og paa Grundtvigs Højskole Marielyst i Aarene 1864—65, og hvor han fik Lejlighed til at gøre Ludvig Schrøder opmærksom paa det Hus, der senere blev købt til Højskole i Askov. — Og fra denne hans Højskoletid har vi ikke alene et Bind smukt af ham nedskrevne Referater af Grundtvigs Prædikener, men ogsaa fundet Bøger med Beregninger, geometriske Tegninger, kemiske Formler.

Og Erindringer dukker frem om, hvad der fortaltes os om det Højskolearbejde, der i Treserne blev prøvet i vor Morfars Laust Eskildsens Gaard, paa Thorning Østergaard, hvor der i Storstuen blev holdt Højskole af de unge begavede Lærere, Steensig og Waaben sammen med Bedstemors nære Slægtninge Johan og Ludvig Bøgeskov. — Og Tankerne gaar ogsaa til Peter Dams Højskolegerning i Boulstrup, hvor han i Firserne i den saakaldte Riffelperiode fratoges Statsunderstøttelsen, men averterede i Højskolebladet, at han trods frataget Statsunderstøttelse fortsatte sin Højskole.

Ak, nu er alle de borte, der kunde fortælle derom.

Og nu til Maj 1945 er det 50 Aar siden, at Fru Eline Eriksen og jeg begyndte Sorø Husholdningsskole — og syntes at have faaet Lykke til for unge Kvinder at skabe en Skoleform, der kunde blive Søsterskole til den Landbrugsskole, der tidligere blev rejst for de unge Landmænd, Skoler der i Aand og Livsopfattelse vist maa siges at være prægede af Folkehøjskolen — hvilket jeg synes maa være noget af det, der ogsaa bør tælles med, naar Højskolens Historie skal skrives, Resultatet gøres op.

De halvtredsindstyve Aar, hvor har de været mærkelige, rige — ikke alene Aarene, men ogsaa Dagene har været fyldt af Tanker, man husker, Handlinger og Oplevelser, nogle beskæmmende, andre vidunderlige. Ingen har man vist kunnet undvære for ret at forstaa Menneskelivets Gaader og Lykke.

Bonden Pavo.

Skrevet af den finske Digter Runeberg,

1804—1877

lært af Eline Eriksen, givet af Elisabeth Gram, læst af Ellen Sejerø.

Højt blandt Saarijærvis Moser boede
 Bonden Pavo paa en frostbidt Bakke,
 dyrkende sin Jord, med sejge Arme;
 men af Herren ventede han Væksten.
 Og han boede der med Børn og Hustru,
 aad i Sved sit knappe Brød med disse,
 graved Grøfter, pløjed Mark og saa'ede.
 Vaaren kom, paa Marken smelted Sneen,
 og med den flød Hælvten bort af Sæden;
 Somren kom, med den kom Hagelstormen,
 den slog ned den halve Part af Væksten.
 Høsten kom, af Kulde visned Resten.
 Konen rev sig i sit Haar og sagde:
 „Pavo, Du som kun til Uheld fødtes,
 tag til Staven, Herren har forskudt os;
 haardt at tigge, værre dog at sulte“.
 Pavo tog sin Hustrus Haand og sagde:
 „Herren prøver, men forskyder ikke.
 Bland du nu til Hælvten Bark i Brødet,
 jeg skal grave dobbelt Antal Grøfter;
 men af Herren vil jeg vente Væksten“.
 Konen lagde Hælvten Bark i Brødet,
 Manden graved dobbelt Antal Grøfter;
 solgte Faar og købte Rug og saaede.
 Vaaren kom, paa Marken smelted Sneen,
 men med den flød intet bort af Sæden:
 Somren kom; med den kom Hagelstormen;
 den slog ned den halve Part af Væksten;
 Høsten kom, af Kulde visned Resten.
 Konen slog sig for sit Bryst og sagde:
 „Pavo, du som kun til Uheld fødtes,
 lad os dø; thi Herren har forskudt os!

Tung er Døden, værre dog at leve.“
 Pavo tog sin Hustrus Haand og sagde:
 „Herren prøver, men forskyder ikke.
 Du maa blande dobbelt Bark i Brødet,
 jeg vil grave dobbelt dybe Grøfter;
 men af Herren vil jeg vente Væksten“.
 Konen lagde dobbelt Bark i Brødet,
 Gubben gravede dobbelt dybe Grøfter,
 solgte Køer, købte Rug og saa'ede.
 Vaaren kom, paa Marken smelted Sneen;
 men med den flød intet bort af Sæden.
 Somren kom; med den kom Hagelstormen;
 men den slog dog intet ned af Kornet;
 Høsten kom, men Frosten holdt sig borte;
 gyldent vajede Vipperne i Vinden.
 Da faldt Pavo paa sit Knæ og sagde:
 „Herren prøver, men forskyder ikke“.
 Men med Glæde sagde hun til Manden:
 „Pavo tag nu frejdigt fat med Leen,
 nu begynder atter glade Dage,
 vi skal ikke blande Bark i Brødet,
 vi skal bage Brød af Rug alene“.
 Pavo tog sin Hustrus Haand og sagde:
 Kvinde, ene den bestod i Prøven,
 som i Nøden ej forlød sin Næste.
 Bland endnu til Hælvten Bark i Brødet,
 ti vor Nabos Mark af Frost er visnet“.

Den vidunderlige Kemi.

—o—

Ja, jeg haaber, der trods Eksamensslid og -kvaler vil være en Del af mine gamle Elever, der kan godkende Udtrykket „vidunderlig“ knyttet til Kemien.

Sagen er i hvert Fald den, at der er faa Videnskaber, der har faaet saa stor Betydning for Menneskeheden som

Kemien, selv om der altid har staaet en vis Mystik om den — og det lige fra Guldmagertiden op til den nyere Tid med dens Atomforskning og Atomsprængninger.

Ganske vist var mange af „Guldmagerne“ Bedragere, men der var dog ogsaa mange dygtige Kemikere imellem, og selv om det ikke lykkedes dem at fremstille Guldet, har mange af deres Forsøgsresultater haft overordentlig stor Betydning for Eftertiden; men den største Udvikling og Betydning fik Kemien dog, efter at det i 1828 var lykkedes en tysk Kemiker kunstigt i sine Kolber at fremstille Urinstof, et Stof, som naturligt dannes i den menneskelige Organisme som Nedbrydningsprodukt af Æggehvite-stofferne under Fordøjelsen. — Hermed var nemlig den gamle Overtro i den kemiske Verden om, at organiske Stoffer kun kunde dannes i den levende Organisme ved Hjælp af en vis mystisk „Livskraft“, totalt kuldkastet — og hvad dette kom til at betyde for Fremtidens kemiske Opfattelse og Forskningsresultater, kan vanskeligt vurderes højt nok.

Nu kastede nemlig Alverdens Kemikere sig over Studiet af organisk Kemi, og man begyndte kunstigt at efterligne Naturens Produkter — og det er overgaaet de dristigste Forventninger, hvad der er opnaaet derigennem — Forhold, som paa mange Maader nærmer sig Æventyret, som naar det f. Eks. er lykkedes at fremtrylle de skønneste Farvestoffer af den sorte Tjære, at efterligne Blomsters Duft og Frugters Smag, at omdanne Carbid, som man kender fra de ikke helt behagelige Carbidlamper, til Eddike — ja, saa underligt det lyder, til „syntetisk“ Gummi.

Ogsaa Ord som syntetisk Benzin og syntetiske Lakker er i disse Aar paa alles Læber, og her har danske Kemikere gjort et meget stort Arbejde.

Og tænk paa noget saa mærkeligt, at man ved Kemiens Hjælp kan omdanne Træ til Sukker og derfra videre til Sprit, ligesom det jo er en kendt Sag, at man kan lave Træsplaner om til Papir, Kunstsilke og Celluld — og saadan kunde nævnes mangfoldige Industriprodukter, som har faaet stor Betydning i Dagliglivet.

Men endnu større Betydning har Kemiens maaske, og navnlig i de seneste Aar, faaet for Lægevidenskaben. Hvad har vi ikke oplevet af vidunderlige Helbredelser med de nye „Sulfa“præparater, hvoraf der efterhaanden findes en hel Række, som har faaet os til at se med langt mindre Ængstelse paa mange forskellige Bakteriesygdomme.

Andre bakteriedræbende Stoffer har længe været kunstigt fremstillet og brugt som Konserveringsstoffer, som f. Eks. Benzoesyre og Salicylsyre — disse og Sulfapræparaterne faas ligesom de mange Farvestoffer og forresten ogsaa flere Sprængstoffer og Sødestoffer som f. Eks. Sacharin, ogsaa af Tjære, der i det hele taget er et meget taknemmeligt Produkt for den kyndige Kemiker, som her, ganske vist maaske efter aarelangt Forsknings- og Forsøgsarbejde, ofte har opnaaet vidtrækkende Resultater; — og saadan kunde man vedblive at nævne Eksempler paa, hvad Kendskab til Kemiens er kommet til at betyde for Menneskers Ve og Vel — saaledes ogsaa inden for Ernæringsspørgsmaalet, hvor man kun behøver at nævne Vitaminer, Hormoner og Enzymer for at faa et lille Begreb om Kemiens Betydning der — har man saa ikke Lov at sige „Den vidunderlige Kemi“.

Johanne Wille Jørgensen.

Mor

*Hver eneste Dag, der gaar
delt mellem Slid og Pligt,
ukuelt, rank du staar,
stærk, som et helstøbt Digt.*

*Blev dine Hænder ru,
som de var hvide før,
gode er de endnu,
laste dem, hvo, som tør.*

*Alle de tusinde Ting,
Skridtene, som du gaar,
alle de tusinde Slag,
kære, at du det naar —.*

*Tidligt begynder din Dag.
Naar har en Husmor fri?
Som den naturligste Sag
bliver du ved til ti.*

*All det, man maa og skal,
før man under sig Hvil!
Blev du om Kinden smal,
blegnet dog ej dens Smil.*

*Delt mellem Slid og Pligt
ukuelt, rank du gror,
stærk, som et helstøbt Digt:
Billedet paa en Mor.*

Johs. Boolsen.

Aksel Dahlerup

*og Radiofonien paa Besøg
paa Hovedvej Nr. 1 = den huslige Vej.*

Det var Skt. Hans og Midsommer, da Aksel Dahlerup en vidunderlig Sommeraften standsede med Radiofoniens Bil og sammen med vor tidligere gode Bekendt Hr. Callisen og den unge Medhjælper Ejner Kristensen kom ind paa Gl. Ankerhus og hilste med Ordene: „Vi er ude paa Hovedvej Nr. 1“, hvortil jeg svarede: „De ved vel nok, at det er den huslige.“ „Ja, det er netop derfor vi kommer,“ svarede Hr. Dahlerup, „og nu maa De fortælle alt, hvad De synes, der kan siges om den Vej.“

Og en Aften senere, der var om endnu skønnere, da Aksel Dahlerup havde opfrisket det poetiske og skønne, som Sorønaturen rummer, som han mindedes fra sin egen Sorøtid som Dreng paa Akademiet, hyggede vi os paa en Bænk ude i Haven paa Plænen ned mod Pedersborg Sø, og mens Fuglene kvidrede, snakkede vi sammen. Jeg kunde ikke modstaa Lejligheden til at fortælle om alt det, som jeg syntes maatte være af Interesse i Forbindelse med den huslige Vej. Det blev maaske mere, end nogle af Lytterne syntes om, men at det til Gengæld interesserede andre, fik jeg Bevis paa senere. Det værste var, at jeg slet ikke har Radiostemme, blev unaturlig, hvad jo ogsaa kan hænde for andre.

Da Aksel Dahlerup spurgte mig, hvad det egentlig var, der førte mig ind paa Husholdningsundervisningens Vej, maatte jeg svare, at det var Tilfældet eller Skæbnen, der havde sin Andel deri. Tanken om en faglig Undervisning for Kvinder laa som i Luften for de 50 Aar siden og var ogsaa forsøgt flere Steder, men Fru Eline Eriksen og jeg, der begge paa det Tidspunkt var Medhjælpere paa Sorø Højskole, fik jo Lykke til at begynde Sorø Husholdningsskole i 1895, og var saa heldig med at faa Undervisningen tilrettelagt, saa den omtrent i samme Form er ført videre paa de nogle og tyve Husholdningsskoler, der senere er oprettet, og det er forresten morsomt, at de Fag, vi supplerede den faglige Undervisning med foruden Sang ogsaa Litteratur, Historie og Samsundslære, nu iflg. den nye Lov skal medtages som almindelige Fag paa de statsunderstøttede Husholdningsskoler. Naar vi fik disse Fag med, var det, fordi vi uvilkaarlig søgte at lægge Undervisningen nær opad Folkehøjskolen, og fordi vel saa mange gode Mænd fra Højskolen og Byen gerne vilde støtte den nye Skoleform ved at holde Foredrag for Eleverne om disse Emner.

Men De har jo ogsaa arbejdet med Husholdningssagen paa andre Maader. Hvilken synes De har været den væsentligste for Dem personlig?

Det har absolut været Husholdnings-Aftenskolen, som jeg var saa lykkelig at faa begyndt 1900, og som Landboforeningerne overtog og førte videre i de følgende Aar, og som samlede over 60.000 Husmødre til en ugentlig Undervisning. Derved fik Kvinderne Lejlighed til at mødes og samles om deres Interesser, og Etatsraad Valentiner, der som Formand for Landboforeningerne havde sat denne Sag til Højboards, holdt paa, at den havde sin store kulturelle Betydning — den har sikkert ogsaa i alle Tilfælde været med til at bane Vej for den egentlige Husholdningsundervisning paa Skolerne, og for mig har det selvfølgelig været en stor Glæde at se Aftenskolen udvidet til ogsaa at omfatte Ungdomsarbejdet, der nu er baade anerkendt og lovfæstet — og saa har den ogsaa medført Lærerindeuddannelsen.

Hvordan?

Jo, da Landboforeningerne ved deres Delegeretmøde i 1901 overtog Husholdningsaftenskolen, blev jeg anmodet om at uddanne Lærere dertil, og da Opgaverne derigennem bl. a. var at arbejde for at faa Havesager ind i den daglige Husholdning, købte jeg 24 Tdr. Land langs med den nuværende Hovedvej Nr. 1 og fik efterhaanden Husholdningsseminariet Ankerhus skabt med sine 2 Aars Kursus til Uddannelse af Husholdningslærere og Aarskursus for Skolekøkkenlærere, men vi har dog ogsaa hele Tiden haft 5 Mdr.s Kursus for unge Piger.

Men trods al den gode Husholdningsundervisning der bydes, mangles der jo huslig Hjælp som ingensinde før.

Ja, det er mer end beklageligt, jeg trøster mig dog med, at man ogsaa ser, at det som Regel er husholdningsuddannede Kvinder, der gaar i Spidsen, naar nyt Land skal vindes — Husholdningsforeninger oprettes — og mon vi nu alligevel ikke snart kan vente, at Forældre lader deres Døtre tage deres huslige Arbejdsaar, inden de studerer videre eller gaar ind i Kontorerne eller Forretningerne.

Ved De forresten, at Nathalie Zahle foreslog i 1873, i det Aar jeg blev født, at alle læsende Piger skulde gives mindst et Aars praktisk Husholdningsarbejde for deres Udviklings Skyld, for det Hjemms Skyld, de senere skulde danne, og hun arbejdede for den Tanke, til hun døde.

Men nu skal jo Skolekøkkenundervisningen iflg. de nye Skolelove ind i alle Skoler baade i Folkeskolen og i de højere Skoler — og saa naas der jo da noget af det, Frk. Zahle og Frk. Lang i Silkeborg og mange andre Pædagoger har drømt om.

Er man glad for denne Undervisning?

Ja, Børnene er det sikkert, og Hjemmene bliver det forhaabentlig ogsaa — Skolekøkkenundervisningen virker jo baade oplivende og opdragende — og kommer Mors Arbejde nær derhjemme, og det, at alle Børn faar den, betyder jo overmaade meget. I Ungdomsskolen kan man jo nemlig kun samle den mindste Part — endnu da, da den

jo ikke er obligatorisk og Interessen for at nyde godt af den ikke er lige stærk, mindst maaske hos dem, der trænger mest.

De tror altsaa paa Husholdningssagen?

Ja selvfølgelig, selv Sokrates taler jo om Husholdningskunsten. — Læser De Sokrates?

Ja, naar det netop tilfældig falder mig i Hænde — han siger i alle Tilfælde, „at en dygtig Madmoder, der deltager i Husets Velfærd, lige saa vel som Manden har bidraget til dets Bedste. Thi ved Mandens Virken kommer som oftest Pengene i Huset, og ved Konens kloge Sparsomhed bliver det meste atter udgivet. Sker nu begge Dele paa den rette Maade, bliver Husets Velfærd fremmet, men udføres de paa en slet Maade, ødelægges Huset.“

Og alt det, der nu ogsaa gøres gennem Husholdningsorganisationerne for at belyse og begrunde Hjemmets vigtige Husholdningsarbejder, vil sikkert ogsaa rent praktisk set give bedre Arbejdskaar for de husligt arbejdende Kvinder, f. Eks. gennem bedre Køkkener — ikke alene Undervisningskøkkener, som jo nu efter den nye Skolelov skal indrettes hele Landet over, men ogsaa Hjemmekøkkenerne med f. Eks. bedre Komfurer, fornuftige Opvaskeborde o. l. — Forresten er der vel ikke noget mere spændende Rum i et Hus end Køkkenet, Husmoderens Laboratorium, hvor sund og dejlig Mad skal fremstilles, ofte for smaa Midler og næsten manglende Produkter — og dette vigtige Arbejde skal man passe paa ikke bliver trivielt. Der skal være Festglæde over det, som over alt andet nyttigt Arbejde, og jo mere økonomisk Ansvar, der lægges i dette, jo mere tilfredsstillende bliver det selvfølgelig ogsaa i det lange Løb. Derfor skal kloge Folk gøre, hvad de kan, for at den unge Husmoder bliver økonomisk selvstændig i sit Hjem og faar det dermed følgende Ansvar, saa hun ikke fristes til at søge uden for sit Hjemms Arbejde for at faa Penge mellem Hænder.

Men en Husmoder skal jo ikke alene administrere de mindre og større Midler, men hun skal jo være nærværende alle Vegne i sit Hjem og ikke mindst i tunge og trange Tider.

Fru Lauridsen, De er jo heldigvis ikke ene om at prise det huslige Arbejde, men er der nogle, der har gjort det i Sang?

Ja, en af vore gode Medarbejdere, Søren Anton Lundgaard, har givet os Husmødre en Sang, svarende til Skjoldborgs Opsang „Min Ilakke, min Skovl og min Spade“. Den skal De høre, men først maa jeg faa Lov til at fortælle, at den ogsaa har fundet Vej ud over Landets Grænser. Saaledes fortalte den tidligere, nu afdøde, Landbrugsminister Dr. Brander fra Finland, at hver Gang man samledes med Kvinder til Møde, sang man den, og et fornøjeligt Bevis derpaa fik vi engang, da vi fik Besøg af en Flok finsk-finske Kvinder, som inden Afrejsen vilde glæde os med en Sang, og den maskinskrevne

Sang, som de saa trak op af Lommen, viste sig at være Husmoderens Sang, og den vil jeg gerne, Johanne Jørgensen skal synge for Dem.

— Og saa sang Johanne Jørgensen, der var paa Besøg hos os, med sin dejlige, klare Stemme „Husmoderens Sang“ — og den var der mange, der takkede for bagefter og bad om at faa — en Husmoder skrev, at den gik til Hjertet, saa rent og smukt den blev sunget ind i vore Hjem.

M. L.

Aarsmødet 1944.

—o—

I 1943 blev vi af Forholdene hindret i at afholde Aarsmøde, og det var med nogen Betænkkelighed, vi denne Gang indbød til Møde den 3. September 1944. Vore Betænkkeligheder blev imidlertid gjort til Skamme, der kom en større Flok end nogensinde, og vi paa Skolen glædede os over igen at faa Lov at opleve at se en glad Skare af gamle Elever samles til Aarsmøde — og Dagen blev en Berigelse og Styrkelse for os.

Der blev denne Gang — af forskellige Grunde kun indbudt til 1 Dags Møde, men dog med Meddelelse om, at der var Husrum og Samvær fra Lørdag Aften til Mandag for de, der havde langt at rejse, naar de medbragte en Madpakke til Lørdag Aften!

Mødet begyndte Søndag Kl. 10 og som sædvanlig i Skolestuen paa gamle Ankerhus. Efter Sangen: „Det trænger ud til hvert et Sted“, bød Formanden, Frk. Margrete Pedersen, Hadsten, Velkommen til de mødte Gæster og takkede Ankerhus, der altid saa gæstfrit modtog de gamle Elever. Udtalte endvidere: Vi savner jo Hr. og Fru Dam — vi tænker paa dem — som de sikkert tænker paa os i Dag.

Frk. Pedersen afgav derefter Beretning om Foreningens Maal og Midler. Maalet er at holde Forbindelsen vedlige mellem tidligere Elever og Skolen. Midlet, hvorigennem dette naas, er det aarlige Møde i September og Aarsskriftet til Jul, der fortæller om Begivenheder paa Skolen og indenfor Husholdningsarbejdet.

Det fremlagte Regnskab, der balancerede med et Overskud paa 521 Kr., blev godkendt.

Ved Bestyrelsesvalget blev Fru Alice Dittmann, Marga Teglbjærg, Margrete Pedersen og Marence Tarp, der var paa Valg, alle genvalgt.

Desuden bestaar Bestyrelsen af Fru Paula Egemose,

Ingefred Juul Andersen, Ingeborg Meyland-Smith, Else Maarbjerg og Margaret Lauridsen. Til Revisor genvalgtes Fru Hilda Christiansen. Suppleant er Henny Langkjær. Under Eventuelt fremførte Fru Clausen, Skaarup Ønsket om, at der blev fremskaffet smukke Billeder af Husholdningssagens Forkæmpere. Det overdroges Bestyrelsen at søge dette fremmet, eventuelt gennem et Album.

Endvidere blev der mindet om den Indsamling, der ved et tidligere afholdt Aarsmøde blev startet for efter svensk Mønster at faa en „Hytte“ bygget, hvor tidligere Elever kunde søge til og bo en Dags Tid eller to. Bestyrelsen er villig til at tage imod Bidrag og tegne *Andele paa 10 Kr.* (700 Kr. var allerede indbetalt). Fru Lauridsen fortalte om, hvad der var sket af nyt siden sidst og talte for, at man gjorde en Indsats for at samle gode, smukke Sange om Hjemmets Arbejde og faa dem ind i Sangbogen.

Kl. 12 samledes ca. 200 Gæster med Skolens Lærerstab til Middag i Salen. Fru Lauridsen bød Velkommen med en Velkomstsang skrevet af Folmer Dam i 1938.

Frk. Tarp bragte nogle tilsendte Hilsner og udtalte bl. a.: „Der er jo sket meget, siden vi sidst — for 2 Aar siden — var samlet til Aarsmøde. En af de for Skolen største Begivenheder er jo det, at Fru Lauridsen, trods Betænkeligheder og Ængstelse fra mange og trods Protest fra nogle af os traadte tilbage. — Saa gik det saadan, at Fru Lauridsen kom tilbage efter mindre end et Aars Forløb — ganske vist af meget uønskede Grunde, som De jo alle kender og derfor ikke skal komme nærmere ind paa.

Frk. Tarp mindede om Dr. Caroline Steen, der i Aar vilde have fyldt 90 Aar. Dr. Steen, den særprægede Kvinde, den benaadede Underviser, der i mange Aar var Lærerinde paa Ankerhus, skrev i Aarsskriftet en Artikel, hvori hun siger noget, som ogsaa i Dag har Ærinde til os. — Hun skriver bl. a.: I vort daglige Arbejde har vi visse Pligter, der er fælles for os alle. Jeg vil nævne dette: at forberede sig samvittighedsfuldt til sit Arbejde. Stol aldrig paa Hukommelsen. Saa er der den Ting, at vi aldrig bliver fuldt uddannede. Vi gaar ud i Livet med Pligt til yderligere at dygtiggøre os. Lad mig tilføje, en Maade til Dygtiggørelse er at blive paa Arbejdsstedet længst mulig, det hindrer Rodløshed og giver Arbejdsfred. Livet kan jo være svært, ja bør vist være svært for os alle. Kun i Pligttroskab under Guds Velsignelse lader det sig bære. Saa kan det være, vi faar Naade til i det Kald, vi har valgt, at blive til Velsignelse.

Dette være sagt i Ydmyghed og Kærlighed til mine Venner, mine kære Elever“. Med dette lille Uddrag vil vi mindes Dr. Steen, der paa saa mange Maader kom til at betyde saa meget for Skolen og dens Elever.

Endvidere nævnte Frk. Tarp, at det nu er mere end 20 Aar siden, Seminarietbygningen blev indviet samtidig med, at Fru Lauridsen fejrede 50-Aarsdagen, og vi dimitterede det første Hold „statscensurerede“ Lærerinder. Og saa er Jubilæarerne i Aar rigt repræsenterede og deriblandt er af tidligere og nuværende Lærerinder — Fru Agnes Eliasson, der har 40 Aars Jubilæum. Fru Eliasson, der foruden sin Lærervirksomhed her bl. a. rejser Landet rundt og virker for Samfundet („Samfundstjenesten“). Der er Marie Broholm, som vi er saa heldige at have faaet som Husmøder paa Regensen, der sammen med Fru Arenkiel, gift Pedersen fejrer 30 Aar. Frk. Ingfred Juul Andersen og Frk. Olga Reppien 20 Aars Jubilæum. Frk. Reppien har endda næsten dobbelt Jubilæum, da det i 1943 var 25 Aar siden, hun var Husholdningselev — og nu har hun selv sin gode Skole sammen med Frk. Ebba Drewes. Endvidere har vi i Dag af tidligere Lærerinder Fru Heidemann, gift Jensen, Sigrd Øther, Martha Dyrby og Inger Dam Mikkelsen, gift Andersen. Og endelig har vi vor trofaste Formand, Frk. Margrete Pedersen, der har været Lærerinde her i 10 Aar, og nu har haft sin egen af alle anerkendt Skole i 20 Aar. Tak Frk. Pedersen, fordi Du aldrig svigter os til Aarsmøderne!

Derefter talte Frk. Margrete Pedersen og sagde bl. a.: „Nu er det 5 Aar siden, vi samledes paa Plænen foran gamle Ankerhus og tog hinanden i Haanden og sang „Og gamle Danmark skal bestaa“. Hvor meget vi skulde faa Brug for at tage hinanden i Haanden og yde vor Hjælp — havde vi den Gang ingen Anelse om. Meget godt og nyttigt Arbejde er udført her i Landet. Vi har virkelig skrevet os Kongens Ord i Hjærtet om at gøre vort Arbejde trofast. De danske Husmødre, de danske unge Piger, har haft deres Besvær, deres Arbejde, deres Gerning at udføre i Hjemmet — været med til at skaffe det daglige Brød og været med til at holde Hjemmene sammen og Arbejdet i Gang.

Det er ikke enhvers Sag at drage ud og kæmpe i det store, men derfor kan vi alligevel elske og værne vort Hjem og vort Land. — Vi glæder os over, at Ankerhus styres og ledes i det gamle Spor. Vi glæder os over, at Fru Lauridsen har Kræfter til at tage Styret igen, at Frk. Tarp atter er rask og kan tage Del i Arbejdet og over at

se de Lærere og Lærerinder, der gennem mange Aar har været knyttet hertil og været med at give Ankerhus sit Præg. Jeg ønsker, de alle maa kunne lede, styre og medvirke, saa Ankerhusaanden bevares — saa er her godt at være!

Frk. Meyland-Smidt udtalte en Tak for den Tid hun var Elev paa Ankerhus — i Forundring over — efter saa mange Aars Forløb at kunne mødes med Lærerinderne fra den Gang — og udtalte en Tak til Fru Lauridsen, Frk. Pedersen og Frk. Tarp med Ønske om, at Ankerhus endnu i mange Aar maa tjene Landets unge Kvinder paa samme gode Maade og i samme gode Aand.

Derefter blev der sunget en smuk Sang, som Fru Saxtorph havde skrevet til Dagen.

Frk. Margaret Lauridsen talte for Formanden, Frk. Margrete Pedersen og udtalte, at vi skønnede paa hende som Formand, og vi beundrer, at hun afser Tid og Interesse for Skolen her og for vore Elever og aldrig svigter os til noget Aarsmøde trods det, hun nu har sin egen Skole og sine egne mange Elever, og foreslog, at vi i Anledning af, at Frk. Pedersen i Aar bliver 60 Aar — synger en Sang, som Folmer Dam skrev til hende, da hun fyldte 50.

Fru Wille Jørgensen udtalte, at vi jo alle savnede Hr. Folmer Dam i Dag, og vi savnede ham hver Dag, og vi vidste, at han og hans Kone tænkte paa os i Dag — lad os mindes ham og alle dem, der er gaaet i Landflygtighed for deres Land samtidig med, at vi mindes dem, der er gaaet i Fængsel eller har ofret deres Liv for Danmarks Sag!

Sang: „Der et yndigt Land“, og dermed sluttede dette Samvær.

— Om Eftermiddagen holdt Fru Bodil Koch et interessant Foredrag om Folkevirke, og de unge Husholdningselever spillede „Søstrene paa Kinnekullen“, saa man bevægedes derved. Det blev en Oplevelse, en Paamindelse om, ikke som Søster Ulrikke (Else Maarbjerg) at spille Ungdomsaarene ved at spinde Guld i Fjeldet. Frk. Karen Larsen havde Ære af at have instrueret og ledet Opførelsen.

Saa var ogsaa Dagen gaaet, og de fleste hastede til Tog eller Rutebil og Skolens Ungdom sluttede Dagen sammen med de sidste Gæster ved en Leg i Salen.

M. T.

Bodil Hal Koch

afholdt Dagen efter Aarsmødet paa Ankerhus Morgengudstjeneste i Sorø Kirke, som det blev en vidunderlig Oplevelse at dellage i, ogsaa fordi Kirken saa at sige var fyldt til sidste Plads hovedsagelig af unge Kvinder og fyldt af en mærkelig Højtid og Andagl. Og det følles saa naturligt, at det var en Kvinde, der stod paa den gamle Prædikestol, at man bag efter forstod det urimelige, ja næsten usømmelige i, at Kvinderne endnu var forment at blive ansat som Præster i den danske Folkekirke. Efter Sorø Folketidende refereres:

Gudstjenesten indledes med Salmen „Aleneste Gud i Himmerig“, hvorefter Fru Bodil Koch fra Kordøren læste en af Davids Salmer, hvori det hedder: „Min Sjæl længes mere efter Herren, end Vægteren efter Morgen“. Derpaa sang man Luthers Salme „Af Dybdens Nød, O Gud til dig“, og Fruen talte fra Prædikestolen ud fra Matthæus Evangelium, 16. Kap., V. 13—23, hvor Jesus stiller det Spørgsmaal til sine Disciple: „Hvem siger Folk, at Menneskesønnen er?“ Efter at have faaet forskellige Svar af de andre Disciple siger Simon Peter: „Du er Kristus, den levende Guds Søn“.

Fru Bodil Koch begyndte med at sige, at der næppe var et eneste Menneske ved denne Gudstjeneste, som ikke kendte til Længsten efter Freden lil Afløsning for den Angst, Smerte og Raadløshed, der raadede i Verden. Livet, som det var i Dag, var, saa underligt det end lod, Resultatet af Menneskers Stræben efter Idealisme. Der laa bagved en Tanke om en Lyksaligheds Tilstand, og man maatte derlor med Rette spørge, hvordan det kunde være, at Menneskene havde opnaaet det modsatte af, hvad de vilde. Svaret fandt Taleren i det oplæste Stykke af Matthæus Evangelium. Det skyldtes, at Menneskene var raadville og vankelmodige som Apostlen Peter. Men til Trods for, at Simon Peter var, som han var, sagde Jesus, at han alligevel vilde bygge sin Kirke paa ham. Vi maatte sige Gud ske Lov, at Gud vilde bygge sin Kirke for os, der var bundet til Jorden med al dens Synd og Nød. Kirken er Samfundet af de Mennesker, der er grebet af Kristus. Vi trænger ikke til de store Taler, men til Kristus Forkyndelse. Vi trænger lil Forsoning, Syndsforladelse og Oprejsning, til at Gud vil aande paa vore Hjerter, saa vi maa leve hell og fuldt i dette, at der ikke er anden Vej til Gud end den korsfæstede Kristus.

Efter Prædikenen sang man „Guds Fred er mer end Englevagt“ og Gudstjenesten sluttede med „Guds Ord det er vort Arvegods“.

Som din Dag er skal og din Styrke være.

De, der gik bort.

*Udrundne er de gamle Dage,
som Floder i det store Hav,
og hvor sig hviler nu den svage,
der fandt den stærke og sin Grav,
men tovet være Himlens Gud,
de ædles Æl dør aldrig ud,*

sang Grundtvig — og denne Fortrøstning tillrænges som ingensinde.

Paa Slutningen af det gamle Aar gik den gode og uselv-
viske Mand Dommer Fribert pludselig bort; midt i Sorgen
kunde hans Hustru ved hans Baare ogsaa vidne om den Glæde,
det har været for ham at se sine Børn vinde frem, se sine
Børnebørns Leg. Og saa begyndte det nye Aar med Budskab
om Kaj Munks voldsomme Død; selvom han derigennem
maaske kom til at betyde om endnu mere for det danske
Folk, er Tabet ubeskriveligt; og Dr. Moltesen, Red. Hans
Jensen og Ingeniør Petersens maatte miste Dattersønner.

Og saa mistede den danske Skole en af sine bedste Mænd
Seminarieforstander Vinther, Silkeborg. Hans Ord var som
„hamrel Malm“, han var, blev der sagt „næsten baade Vim-
pel og Ballast for Hjem og Skole“. — Den unge Sekretær
Bonnichsen fra Undervisningsministeriet tog Døden ogsaa.
Det var en stor Sorg ikke alene for hans Forældre, men
for alle, der kendte sig tryk ved hans stærke, lyse Tro paa,
at alt snart skulde blive godt.

Ja mange andre gode danske Mænd gik bort — og det
følles ogsaa som en personlig Sorg, da fhv. Bureauchef Aksel
Lauesgaard døde. Han var for mig saa god at møde paa
„Rigsdagens Trappe“, venligsindet, hjælpsom og fornøjelig
som han var, og følles Opfattelse af mangt og meget skabte
en Samhørighed, der gjorde den Tid med sine Kampe fest-
lige og Erindringerne derom rige. — Overformynder Friis
døde ogsaa, ham man kendte som den kloge Formand for
den tidligere Krigstids „overordentlige Kommission“ — og
den gamle hæderkronede Formand for de samv. Husmands-
foreninger Jensen Vandman, som man som Medlem af Hus-

holdningskommissionen af 1918 ogsaa kom til at se op til. Og Journalist Tage Heft, hvis fornøjelige Besøg og Skildringer af Dagliglivet og Beretninger og Oplevelser fra Heden derhjemme fra knyttede os sammen — og Marcus Bjerre fra Venø, hvis djærve Ord gennem Artikler man næsten følte sig i Familie med.

Saa mange udmærkede Kvinder har vi ogsaa i dette Aar mistet — Ellen la Cour Overgaard, den myndige og højt begavede Kvinde, der i sine sidste Aar udførte et meget forlignstfuldt Arbejde for Danske Kvinders Beredskab, som jeg i de unge Aar traf som en kaad ung Pige paa Veum, hende som betroede os sine Døtres Uddannelse; — og Karen Abrahamsen, vor tidligere paaskønnede Medhjælper, det dejlige, reelle Menneske, som ledede Sorø Alderdomshjem i 12 Aar fra det oprettedes, og som gav de gamle trygge og gode Dage. Og den prægtige Poula Fink i Aabenraa, og den lille bekymrede Fru Nellie Vaslev, den udmærkede Lærerinde Frk. Henriksen her i Sorø, og Dr. Steens trofaste Hjælper Fru Murer Nielsen gik bort. Og Døden tog ligeledes den elskelige Fru Frederiksen, „Børnehave“s Moster, som fra den Tid, Peter Dam købte deres Ejendom til Forskoleseminarium nu Bibliotek, blev vor trofaste Ven, som det var en Glæde at møde og faa Brev fra, hun som i sine sidste Aar naturligt kom til at bo paa selve Københavns Raadhus hos sin Søn Raadhusforvalteren, og som havde den Glæde at se sin Datter Kirsten naa sit Maal i Amerika og skabe den værdifulde Bog „Mad og Kvadrater“.

Vemodigt var det at miste vor gode Ven R. P. Vejstrup, han hørte saa afgjort til den gode Sorøtid, som han og hans prægtige Hustru var med til at præge, men at han ogsaa fik gode Aar tilsidst i Helsingør, vidnede hans Jordefærd om. Cikoriefabrikant Jepsens Død i Horsens kaldte paa vemodige Minder fra Grønvangstiden. Ligesom det var vemodigt at faa Bud om den halvfemsindstyveaarige N. J. Bechs Død i Mørke, ham som havde tjent Bedstefars i Thorning, men dejligt, at jeg fik lært ham at kende, fik talt med ham om den Tid, Far og Mor var unge.

Bornholmeren Forst. J. Jensens Død blev alligevel smerteligst at tage — som Slægtning af gl. Christensen kom han efter dennes Død til at staa os meget nær. — Det var om ham Tvedegaard sagde „det at være hans Elev var at være hans Ven, og det at kunne faa Lov til at være hans Ven, var ogsaa at være hans Elev.“

Og Red. Hans Jensens 92-aarige rige Levetid blev slut, det var saa godt at vide sig kendt af ham, den gamle, kloge Redaktør af Sorø Amtstidende, og hans aandelige Frisind gav i sin Tid mig Plads til i hans Blad at skrive baade Spidsartikel om kvindelig Værnepligt og om kvindelige Præster. — Borgmester Andersens Død i Kalundborg følte sig sørgelig, vel navnlig fordi man vidste, hvor stor en Støtte han var for sin prægtige Hustru i hendes store personlige Arbejde for at hjælpe Kvinderne i de smaa Hjem, der bl. a. gav sig Udslag i, at han engang fik Byen til at spare en officiel Kongemiddag for at kunne give Hjemmets Kvinder 4000 Kr. til et Skolekøkken.

Fiskehandler Larsen mistede vi ogsaa, og det var saa betegnende for ham, at da han og hans Kone for mange Aar siden naaede at faa bygget et Hus i Sorø Landsogn, kaldte han det for „Lykkens Gave“. — Den noble Boghandler Clausen og den gamle Sognefoged i Holmstrup, Ellen Larsens Fader, døde ogsaa — og Slægten mistede Eskild i Sinding og Laurids Petersen i Vejen.

Det tungeste Budskab blev dog det, der meldte Jørns Død 21—10—44, først da forstod man ret, hvor kær han var os, Hjørdis', Folmers, Gunnars, Egils og Karens prægtige Søstersøn, Elses Bror, Finns Far — og saa har vi end ikke hans Grav, men aah, saa mange, mange andre, der heller ikke har det. — Guds Fred over de døde.

M. L.

„Kan hænde, vi falter en Gaade,
Guds Hensigt af Sorgen fremgror!
Han sparer saa ofte i Naade
en Sjæl for en Livskamp paa Jord“

skrev Godfred Hansen over en ung falden Sønderjyde.

Kongens Fødselsdag

fejret i Sorø Kirke.

Det blev saa smuk en Kirkefest, der blev afholdt i Sorø Kirke paa Kongens Fødselsdag, at vi gerne i vort Aarsskrift vil medtage et Referat derfra efter „Venstres Folkeblad“:

Alle Lysekroner var tændt, og ved Prædikestolen var plantet et stort, dejligt Dannebrogssflag. Efter Salmen Nr. 83, hvori der bl. a. staar om Kongen: Befæst med Almagts Haand, med Kærlighedens Baand hans Gyldensmykke, holdt Pastor Alsinger Bøn og en kort Prædiken, hvor han som Indledning læste Paulus' 1. Brev, 2. Kap.: Jeg formaner jer først for alle Ting, at der gøres ydmyge Begæring, Bønner, Forbønner, Taksigelser for alle Mennesker, for Konger og for alle dem, som er i Højhed, at vi maa leve et roligt og stille Liv i al Gudfrygtighed og Ærbarhed, thi dette er godt og velbehageligt for Gud vor Frelser. — Præsten mindedes Aarene, hvor Kong Christian paa sin Fødselsdag red med glade Smil mellem Folkeskarerne og Dannebrog. Vi vil i Dag sige Tak til Gud for vor Konges usvigelige Troskab mod vort Land, han var en Høvding, som har haft den største Betydning for Land og Folk. Vi maa takke for hans dybe Kærlighed til Folket og takke for, at Danmarks Kongekrone smykker en Mand, som regner med Gud. I tunge Tider raadspørger han ikke alene sin egen Samvittighed, sin Forstand og gode danske Mænd, men ogsaa sin Gud. Han raabte uden Betænkning fra sin Altan: „End er der en Gud foroven, der raader for Danmarks Sag!“ Vi siger Gud Tak for denne Mand, og vi gaar i Forbøn for Danmarks Konge, som nu har prøvet Lidelsernes Skole. Danmarks Skæbne blev Kongens Skæbne, dets Nød og Ulykke blev ogsaa Kongens. Vi vil bede for Kongen, at han maa have Frimodighed og Fred fra Gud, og at han og hans tapre, fromme Dronning maa leve den Dag, det paany bliver Morgen over Danmark.

Menigheden rejste sig, og efter et Øjeblik Stilhed bad Præsten en inderlig og gribende Bøn for Konge, Folk og Rige. Saa sang man „Vor Gud han er saa fast en Borg“, Præsten lyste Velsignelsen, og staaende sang Menigheden „Mægtigste Kriste, Menighedens Herre“.

I Slægten Lauridsens Slægtsbog er aftrykt et Brev fra Farbror Laust (ældste Søn fra Grønvang), der 1864 var i tysk Krigsfangenskab, Cüstrin i Prøjsen — hvori staar — Kære Broder, det glæder mig, at du vil ofre dit Liv for Fædrelandets Vel, men du maa nøje overveje, hvad du gør, at du ikke gør det af Had til Tyskerne men af Kærlighed til Fædrelandet — —

Af et Brev

— — hvorfor jeg er nødt til at sende et Par Ord i Dag er for at fortælle Dem, at i Tirsdags blev lille Sidses Adoption bevilget, og i Gaar, Søndag, var hun i Kirke. Det var saa højtideligt, at jeg næsten ikke kan udtrykke det — nej, det *kan* man ikke, naar man føler noget meget dybt. Det lille Barn mellem sin Mor og Mormor vandrende op ad Kirkegulvet, modtaget ved Kirken af mere end 20 smaa Børnehavebørn med Blomster i Hænderne, indøvede gennem Uger i at synge: Nu titte — aa, de yndige Unger!

Og Sidse saa optaget af alting, at hun slet ikke følte sig inspireret til at sætte sig ned og nægte at gaa videre. Nej, hun vandrede frem i sin lille hvide Tylskjole, som var hun vant til at gaa i Kirkens Stillehed. Og da Orglet faldt ind, og Koret sang, blev hun helt stille. Gjorde ikke mindste Vrøvl ved at faa Vand paa Hovedet; først da Præsten velsignende lagde sin Haand paa hendes lille Top, tog hun den resolut bort — han smilede.

Aldrig har noget Barn opført sig smukkere.

Saa, kære Fru Lauridsen, endelig, endelig er den Ængstelse skrinlagt. Og saadan gaar det nok efterhaanden med de fleste af vore Sorger og Bekymringer, de faar deres Udløsning.

Mærkeligst af alting var, at „Skonne“ laa i Korsør og tre Dage i Forvejen var afsejlet til Tyskland. Men Skibet blev pr. Radio kommanderet til København for at rette Kabler og maatte altsaa vende om. Da vi stod ved Døbefonten — før Daaben — kom „Skonne“ stille gaaende op ad Kirkegulvet, og alle Mennesker blev sært bevægede — det var som en Styrelse. Han havde ønsket saa hedt og inderligt at være med til sin lille Piges Daab, men det kunde ikke ordnes — og saa — ja, var det ikke mærkeligt?

Alt det skulde De vide. Og saa kun de kærligste Hilsener fra Matriarkatet i Krattet —

Hellere lide Uret end gøre Uret.

„Lysglimt paa min Rude“

har Jeppe Aakjær begyndt et af sine sidste Digte med. — Ja, hvor Mennesker i denne Tid spejder efter „Lysglimt“ ikke alene paa sin egen Rude, men ogsaa paa Naboens — men hvor skal vi passe paa, at vi i denne mørke Tid ikke forblindes, saa „Solstrejfene“, der trods alt er der, ikke forsvinder.

Her paa gamle Ankerhus skylder vi Sommer- og Vinterpigerne Tak for de „Solstrejf“, de har bragt ind paa Skolen, hvor vi end har mødt del, i Køkkenet, Skolestuen eller ude i Haven. Ganske vist finder vi det naturligt, at de unge Piger, som søger Skolen, er interesserede og lyd-høre for del, der hydes dem af alle „Skuffere“ — og at de straks „falder til“, selvom Husets Skikke her maaske er de rene Modsætninger til del, de hidtil har levet i. Hvilke Forestillinger har de mon paa Forhaand gjort sig om Stedet, om Menneskene, som de nu skal færdes iblandt? I Tidens Løb er der en og anden, som har betroet os deres første Tanker i saa Henseende, der var f. Eks. en, der ganske table Model, da hun kom og saa den gamle Pumpe ude i Gaarden — om del hele var saa gammeldags. — Jeg tænker, hun vilde savne den, om hun kom en Dag, og Pumpen med sin Mejserede og Stokrose var væk. En anden sagde, at vi kunde ikke lænke os, hvor hun syntes, del var mærkeligt hver Morgen at sætte sig hen og synge Salmer — samme unge Pige svigtede sjældent Morgensangen.

Sommerpigernes sidste Solstrejf gav sig bl. a. Udtryk i en Afslutningsang, de glædede os med. — Nu skal De faa et af Versene, og husker De Fru Lauridsens Timer, vil De nyde Verset:

Naar sit Hus man bygge maa,
skal der være Tag af „Straa“,
Lys og Luft og Sol i Stuen
og en særskilt Stol til Fruen,
og en Seng med Puder smaa,
saa man trygt i den kan gaa.

(Mel.: Jeg en Gaard mig bygge vil).

Hvor ofte har vi ikke lænkt: Dette Kursus kan nok ikke føres til Ende, og næste kan nok ikke begyndes — men alligevel — og stadig kommer der en Flok ivrige Piger, som virker inspirerende til at tage fat

igen. — Betegnelsen „Ankerhuspiger“ bruger jeg ikke saa tit — ikke fordi jeg ikke er glad for at mindes dem som saadanne — tværtimod — men jeg synes, alle Ungdomsskoler skulde glæde sig over hinanden og ikke begrænse Glæden til sin egen — med den uudtalte Fremhævelse af dem selv. Det er da berigende og fornyende ogsaa at se ind ad andre Ruder, det er jo dog de samme Formaal, Skolerne har — mener jeg da — en Kosmopolit kan vel nok elske sit Fædreland. Det er jo en af Ungdomsskolernes Fordele, at de kan give de unge et videre Udsyn baade paa den ene og den anden Maade — og det kan da spores ud over Landet, tænk blot paa mange af de Udtalelser i den Relning, som er fremkommet i Aar i Anledning af Højskolens 100 Aar. Selvfølgelig bliver Ankerhuspigerne for os Nr. 1, men det er da morsommere at snakke med dem, naar de ogsaa har Oplevelser andre Steder fra.

Haaber „Solstreffene“ maa naa Dem alle og give Dem Mod og Styrke til Aaret, der kommer. Margaret Lauridsen.

Elbrus

skrevet af Folmer Dam før 1926.

Skinnende hvid, mod en Himmel af blegeste Blaåt,
spættet af grønlig Isblink fra Gletschernes Kløfter,
under din vældige Skygge en Verden i graat,
Kampestensørkener, krydset af gullige Grøfter.

Højt over Skyernes Veje og Fuglenes Flugt
stiger i dristige Buer din kløvede Kægle,
Ildregn og Jordskælv har raset, du blev deres Frugt,
i dine Isbræer Maane og Stjerner sig spejle.

Aandernes Tempel er du, og der stiger en Bøn
op mod din Tinde, hvor tavse de Vældige dvæle:
„Giv af din Storhed en Krumme til Menneskets Søn,
at vi med ydmyge Sind for din Skaber maa knæle.“

Bygning og Indretning af Skolekøkkener.

Et af de Skolelokaler, der er vanskeligst at faa indrettet fuldt ud tilfredsstillende, er sikkert Skolekøkkenerne, da disse Skolelokaler i Virkeligheden er meget komplicerede og man vanskeligt ifølge Sagens Natur kan give en aldeles bestemt Form derfor som til Sløjd- og Haandarbejdslokaler. Derfor har man ogsaa søgt at fremskaffe orienterende Vejledninger. Saaledes blev der allerede d. 3. November 1909 af Ministeriet udsendt et Cirkulære til samtlige Skoledirektioner udenfor København.

I Norge har der været udgivet en Samling Typetegninger, hvor der ogsaa var medtaget Exempler fra andre Lande, og i Sverrig er der i Aar med Thilda Hansson som Ordförande udarbejdet og udsendt Forslag til Indretning af Skolekøkkener og herhjemme har Udvalget til Fremme af Undervisningskøkkeners Oprettelse udsendt en Piece af „Undervisningskøkkenet“ i flere Udgaver.

Magdalene Lauridsen foreslog som Ministeriets daværende tekniske Konsulent, at de Erfaringer man i de senere Aar har haft Lejlighed til at gøre, blev samlet i et Resumè, en Vejledning til Brug for Arkitekter og Skolemyndigheder udarbejdet i Forening med Inspektør for Statens Lærerskole Frk. Martha Jacobsen, Skolekøkkeninspektør Frk. Munk Nielsen og Arkitekt Havning. Dette har Ministeriet billiget med Fru Lauridsen som Leder af Udvalget suppleret med Husholdningsinspektør Fru Ulla Pedersen og med Expeditionssekretær Frk. Agnete Vøltz som Ministeriets Repræsentant i Udvalget.

Margrete Pedersen.

Formanden for Foreningen Ankerhus, som i 10 Aar var Lærerinde paa Ankerhus, men nu har den dejligste Husholdningsskole i Hadsten, hvor der er godt at være som Lærerinde, og hvorfra der kommer mange udmærkede Lærerindeelever, blev 60 Aar den 15. Oktober, og mange havde glædet sig til at fejre hende den Dag, men forhindredes deri af pludselig opstaaede Rejsevanskeligheder. — Som Hilsen fra Foreningen sendte Bestyrelsen hende Hasselbalchs nye Leksikon, som hun takker meget for og sender os allesammen mange hjertelige Hilsner og Ønsker om god Jul og godt Nytaar.

Da der fra flere Sider har været fremsat Ønsker om, at der var Kursus for unge Piger, svarende til de mere teoretiske Kursus, der afholdes for unge Mænd paa Landbrugsskoler, indbydes unge Kvinder til et

3 Mdr. teoretisk Husholdningskursus

paa Ankerhus fra 5. Januar 1945.

Undervisningen gives af Seminariets Lærere og omfatter:

1. Husførelse med Budgetlægning med Vejledning i Tilrettelæggelse af Hjemmets Arbejde, Hjemmets Indretning m. m., Husholdningsregnskab..	2	—	—
2. Husholdningslære (Husholdningsteknik) m. praktiske Øvelser og Forevisninger bl. a. vedr. Type-madlavning, Bagning, Konservering, Diætmad, Barnekost og 1 ugentlig finere Middag eller Frokost — Repetition af Grundregler, praktisk Husgøring, Rengøring, Vask	12	—	—
3. Næringsmiddellære og Varekendskab	2	—	—
med Husholdningskemi og -fysik	2	—	—
Laboratoriearbejde	3	—	—
4. Kostlære (Ernæringslære) med Kostundersøgelser og -beregninger	2	—	—
5. Sundhedslære med Barne- og Sygepleje	2	—	—
6. Bolig-, Materiale- og Redskabslære	2	—	—
7. Samfundslære, Historie, Litteratur	3	—	—
8. Biblioteksarbejde, Fremmedord, Sang m. m. og eventuelt Timer af særlig Interesse for Deltagerne	3	—	—

Ialt 33 Timer ugentlig

Et saadant Kursus har vi tidligere søgt at faa gennemført, men synes nu at vi bør prøve igen, ikke alene fordi vi har Indtryk af, at der er mange praktisk dygtige Kvinder, der i Virkeligheden gerne vil have deres praktiske Uddannelse suppleret, og at der bliver flere og flere unge Piger, der naar at faa en 3-aarig Uddannelse i Husholdnings-Aitenskolen, men ogsaa fordi vi mener, at dette 3 Mdr.s mere teoretiske Kursus virkelig kan blive et værdifuldt Kursus og for lidt ældre Deltagere mere bekvemt end de alm. praktiske Husholdningskursus. — Hjælp os med at faa dette Kursus i Gang!

Siden sidst.

—o—

Alle de mange af Skolens tidligere Elever, der dog har giftet sig og stiftet eget Hjem siden sidst. Af Husholdningslærerinderne har saaledes Sigrd Andersen, Christiansfeld, holdt Bryllup med Ingeniør Randrup, Sønderborg, Else Thomle med Gaardejer Valentiner, Haarlev, Ritha Jensen med Bent Neve, Grete Engell med Tømrer Larsen, Rønne, Anna Sloth med Plantageejer Bjørn, Dalby, Edel Hansen med Grosserer Pohl, Sorø, Kirstine Christensen med Landmand Sven Christiansen, Karen Sandager med Læge Bæk Jensen, Elisabeth Dahlerup Koch med Landinspektør Jensen, Viborg, Inge Lose med Dommerfuldmægtig Kristensen, Svendborg, Lis Thiel Nielsen med Dyrslæge Larsen, Brønderslev, Marie Lind Poulsen med Gaardejer Nørgaard, Margrethe Bjerre med Forvalter Boesen, Signe Heilesen med Slagtermester Knudsen, Brødstrup, Anna Justesen med Landbrugslærer Christensen, Horne, Gerda Jensen med Gunnar Høyrup, Vraa, Else Christiansen med Ingeniør Bruun, Karen Thorup med Gaardejer Sørensen, Sangstrup, Johanne Rosenstand med Konsulent Svendstrup, Thisted, Bente Klixbüll med Skovfoged Jørgensen, Randers, Nina Wied med Forstmand Lerhøj, Kolind, Gudrun Klougart med Havebrugslærer Thomsen, Beder, og desuden siges det, at Bodil Steenholdt, Jutta Bukh og Martha Moesmand har giftet sig. Det er maaske Forklaringen paa, at det næsten er lige saa vanskeligt at finde en ledig Husholdningslærerinde fra Ankerhus som at faa en Husassistent i København.

Mor Magda har det godt, siger hun — hun har det som Børnene, der har det bedst, naar de er travlt optaget — ellers bliver de jo sære og urimelige, men hun har nu haft en drøj April Maaned med „Helvedesild“ og manglende Hushjælp. — Men havde dog Humør og Kraft til at forsvare Spinaten, da man pludselig som Følge af nogle Rottesforsøg stemplede den farlig for Smaa børn, baade som kalkfarlig og jeg ved ikke hvad, bad i den Anledning gennem en Artikel i Berl. Tid. 25. April Videnskaben om dog at fare med Lempe — og tage sit Ansvar, og mødtes fornøjeligt nok med Professor Gudjonsson, der den samme Dag i „Jyllandsposten“ holdt paa, at det var en Storm i et Glas Vand, og hævdede, at vi omend netop burde spise endnu mere Spinat. — Og siden da har Aviserne fortalt om det mærkværdige Lægemiddel Penicillin, en Skimmelsvamp, som skal kunne læge alle mulige Saar, og som baade Flyvemaskiner, Ambulancer, der kører i Grøften, og Færger, der ikke naaedes, stræber efter at bringe frem, som synes at være i Familie med det Spindelvæv, „kloge Koner“ i gamle Dage kurerede buldne Fingre og anden alskens Daarlighed med.

Til Fordel for Moster Agnes' og Fru Raaschous Samfundsgryde drog en Onsdag Formiddag en Flok af 2det Aars til Borød og Haugerup for

at samle Vild- og Spildfrugt, og de blev saa vel modtagne, at de kom helt oplivede hjem. En anden Dag drog de til Brødfabrikken og Gasværket for at studere og atter en anden Gang til Fjenneslev Mejeri og Fjerkræslagteriet i Ringsted. Skolekøkkenlærerinderne har med Interesse beset Frk. Damkjærs Skolekøkken paa Frederiksberg, Frk. Carlsens i Slagelse og Frk. Jacobsens i Alsted, men ogsaa Skolekøkkenerne i Topshøj, Kindertofte og Flinterup og samtlige Elever tog en Aften en „Firkamp“ om Skrælning af Kartofler med Repræsentanter for de forskellige Afdelinger.

Rygter og Trusler har man selvfølgelig heller ikke kunnet undgaa paa Ankerhus, men Mor Magda har da af den Grund ikke tænkt paa at forlade Skansen, er glad for, at hun fra Politimesteren har et Kort liggende paa sit Skrivebord, der beordrer hende til at blive i Hjemstedskommunen, ganske vist i Tilfælde af Evakuering. Men saa har Margarete faaet en Hund, ovenikøbet med Stamtavle, en Riesenschнауzer, der hedder Thinka, og som Strangen har hentet i Køge — den skal passe paa hele gl. Ankerhus, har sit eget Hus, men ligger i Forstuen om Natten og kan være bidsk, men er elsket af alle Husets Beboere og har nu ovenikøbet faaet Hvalpe, 11 fik den og fik Lov til at beholde de 2, som er mere end morsonne.

Vejret har vi jo som alle andre maattet tage med al den Regn og Rusk, dette Efteraar har ført med sig, men saa havde vi da ogsaa til Gengæld en vidunderlig Sommer, hvor Eleverne næsten hver Dag kunde slikke Solskin, samlende Kræfter liggende paa Græsplænerne — og for at imødekomme Trangen dertil, blev Stauderhaven ved Regensen flyttet til Fordel for store, smukke Græsstykker, og 1ste Aars har faaet deres Plæneplads udvidet, bagved faaet en Hyggeplads mere, hegned med Bænke af fældede Kirsebærtræer — og Haven paa gl. Ankerhus har Olsen ført videre med en ny Engvej og en smuk buet Bro, kaldet Akaciebroen, (eftersom den er bygget op af det store, frostfældede Akacietræ), over til Trekanten, hvor baade Køkkenhaven og Frugthaven er udvidet og har faaet en mere regulær Form. — Aug. Christiansen, der ogsaa har passet Bibliotekshaven fint og vist ovenikøbet faaet fin Tobak frem der, har for os faaet de gamle, vinterødelagte Frugttræer fornyet med 25 smaa kraftige Æbletræer, ligesom gl. Pedersen og Stavnsbjerg mellem meget andet har faaet Mirabelhegnene rensede, saa de nu skyder friske Skud igen.

Og saa har vi ogsaa siden sidst, i Aaret 1944, faaet en ny stor og dejlig Husholdningsskole i Vejle, oprettet af Metha Møller, dimitteret fra Ankerhus 1931.

Ja, man har trods alt meget at glæde sig ved og over, ogsaa over de mange, mange Lærerindeelever, der er indmeldt til næste Kursus — men har ogsaa lært at tage een Dag ad Gangen. m.

Glædens Virkning paa Menneskelivet.

Fru Inger Gautier Schmidt holdt ved et Møde paa Hindholm et Foredrag, hvor hun udtalte, iflg. Referat derfra, at det synes maaske underligt i denne Tid at tale om Glæde, men ikke desto mindre har jeg valgt det. Ligesom Kilden og Floden har forskellige Former for sit Løb, saadan har Glæden forskellige Former for sit Udtryk, hvorved Livet bliver rigt og lykkeligt. Men Floden eller Kilden kan ogsaa tilstoppes, den bliver mudret, bliver til dødt og ilde lugtende Vand, Forbindelsen med Udspringet er brudt. I Menneskelivet kan man ogsaa komme ind paa et Vildspor og søge de daarlige Glæder. Da maa man søge at faa Forbindelsen i Orden og ikke tabe sit Udspring hos Gud. Jeremias, der byggede Jerusalem op, fandt, at alt ikke var i Orden, selv om Portene igen hang paa deres Hængsler. Han bragte da Folket de gamle Lovtavler, givet af Gud, og da først blev alt som før, da man fandt Glæden i Herren.

Nu staar vi i Danmark overfor at skulle have Portene rettet op. Selv om vi faar hele det ydre Apparat i Orden, er der meget i det indre Folkesind, der trænger til at rettes. Vi ser vort Lands Brist; men lever vi et Liv, der er en kristen Nation værdigt? Der er mange forskellige Kilder, der rinder med Glæde; men vi maa ind til den inderste Glæde i Herren, som giver os Styrke. I disse Tider er det godt at vide, at der er stærke kristne Mennesker, der bereder sig til det, der skal komme.

Julehilsen.

Med Aarsskriftets Beretninger, Smaastykker og Billeder sender vi Bud og Hilsen ud — først og fremmest til tidligere Elever, der gennem Foreningen Ankerhus slaar Kreds om Skolen, men ogsaa til de mange vi har Lov til at betragte som Skolens Venner, og til dem, der ser venligt paa vort Arbejde. Og uden Ord gaar mange kærlige Tanker til de mange, vi ikke kan have daglig Forbindelse med. Vi tænker paa Ellen og Jens, paa Sigrid og Peters Kone, paa Bjørn og Johanne, paa Kolleger, som ikke kan holde Skole, paa Venner i Finland og Tysskland, i Norge og England, i Svejts og i Amerika, i Estland og Lelland, paa Færøerne, paa Island og paa Grønland. Vore Tanker gaar til dem, der lider, er hjemløse og sorgfulde. — Vi takker for kærlige Hilsner gennem Breve og Tanker — og vi hilser hinanden med Julens Budskab: Fred paa Jord.

Magdalene Lauridsen.

Kursusdeltagere i 1944.

—o—

Husholdningslærerinder, dimitterede $23/3$ 1944.

- 449 Kamma Aakjær, Brabrand, $98\frac{1}{3}$ mg.
 450 Anna Berg Andersen, Voel, Sminge, $96\frac{1}{3}$ mg.
 451 Signe Bjerre, Gade, Sir, Holstebro, $91\frac{1}{3}$ mg÷.
 452 Anna Christensen, Løgstrup, Fiskebæk, $100\frac{1}{3}$ mg+.
 453 Anna Marie Christensen, Bramdrup, $73\frac{1}{3}$ g.
 454 Margrethe Skovgaard Frosch, Københoved, 86 mg÷.
 455 Anna Marie Gjøel, Nr. Saltum, $87\frac{1}{3}$ mg÷.
 456 Karna Hansen, Arnborg, Herning, 100 mg.
 457 Elisabeth Himmelstrup, Brande, $90\frac{2}{3}$ mg÷.
 458 Anna Østerlund Jensen, Givskud, Jelling, 101 mg+.
 459 Else Jensen, Boyesgade 5, Viborg, 96 mg.
 460 Gudny Bisballe Jensen, Levring, Kjellerup, 91 mg÷.
 461 Lise Ussing Jepsen, Skagen, 89 mg÷.
 462 Kirstine Knage, Ølsted, Staaby, $102\frac{1}{3}$ mg+.
 463 Elisabeth Dahlerup Koch, Hem, 91 mg÷.
 464 Inger Bæk Kristensen, Bramdrup, $104\frac{2}{3}$ mg+.
 465 Krista Laursen, Strømmesbøl, Tarm 104 mg+.
 466 Inge Lose, Kraghave, Nykøbing F., 95 mg.
 467 Vibeke Maag, Hostrups Have 44, København, $94\frac{1}{3}$ mg.
 468 Lis Michelsen, Lundby, $95\frac{2}{3}$ mg.
 469 Agnete Kongsgaard Nielsen, Kongsgaard, Lejre, $94\frac{1}{3}$ mg.
 470 Agnes Nielsen, Levringgaard, Kjellerup, 92 mg÷.
 471 Edith Nielsen, Egense, $99\frac{2}{3}$ mg.
 472 Gerda Nislev, Kappel Hovedgaard, Lemvig, $76\frac{1}{3}$ g×.
 473 Anne Offersen, Vammen, Viborg, $93\frac{1}{3}$ mg.
 474 Ellen Petersen, Haraldsted, Ringsted, $106\frac{2}{3}$ ug÷.
 475 Else Pedersen, Egens, Rønde, 93 mg÷.
 476 Nanna Pedersen, Hundslund, 97 mg.
 477 Irene Rasmussen, Aabyhøj, 99 mg.
 478 Tove Egelund Rasmussen, Ferupgaard, Ferup, $90\frac{2}{3}$ mg÷.
 479 Anna Riis-Thomsen, Grønbæk, $106\frac{2}{3}$ ug÷.
 480 Mette Sandahl, Rærup, Roslev, $97\frac{1}{3}$ mg.
 481 Marie Skovgaard, Taarup, Frørup, $100\frac{1}{3}$ mg+.
 482 Elisabeth Sørensen Fønss, Høver, Galten, $83\frac{1}{3}$ g+.
 483 Kirsten Tidemand-Dal, Næstved, $99\frac{2}{3}$ mg.
 484 Else Tøttrup, Lyng, Stakroge, $90\frac{2}{3}$ mg+.

*Elever bestaaet Seminariets 1ste Aars Eksamen
i praktisk Husgerning.*

- 533 Elise Andresen, Birkevej 10, Odense.
 534 Kirsten Bachevold, Asserstrup, Hærpelunde.
 535 Inge Barfoed, Osted, Lejre.
 536 Kirsten Bohse, Gl. Hellebækvej 23, Helsingør.
 537 Marie Brogaard, Barritgaard, Barrit.
 538 Inga Brændgaard, Brændgaard, Herning.
 539 Mikka Christensen, Kolsnap pr. Nustrup.
 540 Birthe Digmann, Starup, Gravens.
 541 Karen Eiler, Ferup.
 542 Karen Eriksen, Langskov, Hadsten.
 543 Vibeke Fangel, Brabrand.
 544 Solveig Faurholdt, Sct. Jørgensgade 31, Slagelse.
 545 Helle Gleerup, Frederikshavn.
 546 Agnethe Godsk, Andelsskolen, Middelfart.
 547 Agnete Gottlieb Hansen, Willemoesgade 50, København.
 548 Inger Holm, Madebjerggaard, Samsø.
 549 Ingeborg Højer, Bramdrupdam.
 550 Ester Jensen, Kjellerup.
 551 Gerda Leerdrup Jensen, Elektricitetsværket, Svinninge.
 552 Birgit Kastor Jørgensen, Nr. Boulevard
 553 Inger Knudsen, Glibstrup, Lunderskov.
 554 Ingrid Larsen, Dyrnæs, Thisted.
 555 Signe Meldgaard, Jegerup, Vojens.
 556 Grete Mauritsen, Frederiksberg Alle 53, København.
 557 Inger Nielsen, Skjoldsgade 9, København.
 558 Ruth Dilling Olsen, Nr. Herlev, Hillerød.
 559 Esther Pedersen, Sejerø.
 560 Mary Petersen, Tersløse, Dianalund.
 561 Ruth Pedersen, Højelm, Stege.
 562 Aase Petersen, Mejlgaard, Tranehuse.
 563 Maria Pilgaard, Sct. Mikkelsgade 10, Viborg.
 564 Kristine Rasmussen, Tommerup.
 565 Katrine Rasmussen, Søgaard, Fjellerup.
 566 Kåthe Schmidt, Ulstrup.
 567 Inge Marie Skovsbo, Verninge, Knarreborg.
 568 Elisabeth Stavnsbjerg, Nygade 40, Hæslev.
 569 Else Korsgaard Svenningsen, Erslev, Mors.
 570 Ingrid Thorsen, Sn. Hastrup, Gadstrup.
 571 Gudrun Winther, Sejet, Horsens.
 572 Else Würtzen, Hobrovej 68, Randers.
 573 Karen Østerby, Hølsegaard, Hølse.

Elever paa 1ste Aars Kursus fra Maj 1944.

- Agnete Beyer, Carl Blochsgade 33, Aarhus.
 Inga Blicher, Møllebakken 22, København.
 Anne Boyom, Vinding, Vejle.
 Elsebet Brandt, Strandvej 112, Hellerup.
 Agnete Christensen, Mariesminde, Vestervig.
 Inger Clausen, Bakkegaard, St. Merløse.

Anne Guld, Borød, Sorø.
 Gerda Delbanco Hansen, København.
 Gunnild Hansen, Silkeborgvej 277, Aabyhøj.
 Signe Warthoe Hansen, Bromme, Munkebjergby.
 Eva Haugaard, Skovshoved, Skive.
 Ruth Holm, Rødbyhavn.
 Kinn Irgens, Besserud, Oslo.
 Gudrun Jensen, Frydensbjerg, Tønning.
 Signe Jensen, Skovslund, Tønning.
 Karen Juhl, Binderupgaard, Dalager.
 Tove Jørgensen, Aistrupgaard, Sulsted.
 Karen Kjærsgaard, Vissing, Lerbjerg.
 Grethe Nygaard Koch, Belvedere 12, Svendborg.
 Tove Koch, Faaborggade 5, Aarhus.
 Anna Kristensen, Biviumgaard, Humlebæk.
 Ellen Lyngby, Vordingborgvej 43, Køge.
 Elisabeth Lynggaard, Hvidbjerg.
 Gudrun Lüttichau, Tjele, Ørum-Sønderlyng.
 Marie Louise Maulund, Amager Fælledvej 36, København.
 Sara Mølgaard, „Kæret“, Sindal.
 Dagmar Mønsted, Trustrup.
 Bodil Ottosen, Vemmelev, Forlev.
 Inger Marie Pedersen, Skærbæk.
 Solveig Reimann, Stensbygaard, Stensved.
 Ruth Simmenfeldt, Egevangsalle 20, Sorø.
 Agnes Simonsen, H. C. Petersensvej 4, Kolding.
 Inge Simonsen, Bjergsted, Jyderup.
 Else Sandager, Bregninge, Ærøeskøbing.
 Gurli Suldrup, Sønderby, Borre.
 Grethe Sunke, Taagerudsgaard, Stokkemarke.
 Klara Sørensen, Borregaard, Aars.
 Erna Tarp, Gesten.
 Gudrun Teilmann, Nødskov, Ormslev.
 Aase Thomsen, Grenaa.

5 Mdr.s Husholdningskursus fra Maj 1944.

Anna Andersen, Rørby, Kalundborg.
 Inger Christoffersen, Niløse, Dianalund.
 Ritha Dahl, Frederiksberg, Sorø.
 Karen Faber, Munkholmsvej 25, Holbæk.
 Aase Grundahl, Holsted.
 Bodil Hansen, Gilleleje.
 Inger Hansen, Kyse, Hyllinge.
 Dagny Hansen, Toftnæs, Varde.
 Touve Hansen, Sdr. Alslev, Egebjerg.

Irene Hemmingsen, Dysted, Holme Olstrup.
 Bente v. Holstein-Rathlou, Hovedgaden 108, Lyngby.
 Rigmor Jensen, Videbæk.
 Elisabeth Jensen, Ørum, Bjørnholm.
 Lilly Moesgaard Jensen, Sørbymagle, Slagelse.
 Ellen Bjørn Jeppesen, Hyllinge.
 Bodil Jørgensen, Ølstykke.
 Kate Jørgensen, Bjæverskov.
 Anna Kragh Knudsen, Faarup.
 Ingrid Knudsen, Rosted, Slagelse.
 Gerda Larsen, Sørbymagle, Slagelse.
 Else Lehrmann, Jordløse.
 Ruth Demuth Larsen, Petersborg, Marslev.
 Anna Lydiksen, Ørsted.
 Gudrun Madsen, Helnæs, Ebberup.
 Karen Maltesen, Lem, Brodal.
 Ragnhild Moos, Lykkesholm, Vamdrup.
 Gerda Nielsen, Gyresting, Ringsted.
 Karen Margr. Nielsen, Hulegaarden, Tjustrup.
 Emmy Nørregaard Nielsen, Havdrup.
 Aase Olsen, Førslev, Haslev.
 Gudrun Pedersen, Fuglebjerg.
 Rita Petersen, Magleby, Borre.
 Anne Grete Schiørring, Sorø.
 Esther Sørensen, København.
 Ulla Thorsen, Tejn, Bornholm.
 Solveig Thorseth, Sorø.
 Gudrun Wegeberg, Hejmdalsvej, Aabyhøj.

5 Mdr.s Husholdningskursus fra November 1944.

Gurli Andersen, Melby Præstelod, Melby.
 Solveig Andersen, Havdrup.
 Else Birk-Jensen, Hovedgaden 22, Havdrup.
 Iris Brøns-Hansen, Næstvedvej, Skælskør.
 Edith Christensen, Søllerødgade 40, København.
 Rigmor Pelle Christensen, Langaa, Rygaard.
 Anny Clasen, Klostergade 20, Nakskov.
 Ulla Egebjerg, Søborg Hovedgade 65, Søborg.
 Dora Fich, Fridtjof Nansensplads 5, København.
 Else Marie Graulund, Himlingøje, Vallø.
 Sylvia Hagerup, Brobyhus, Snekkersten.
 Aase Krüger Hansen, Skeltoftevej 6, Lyngby.
 Aase Toustrup Hansen, Skelbækgaard, Fuglebjerg.
 Anni Hansen, Blaagaardsgade 16 A, København.
 Herdis Hansen, Magløgade 6, Korsør.
 Ruth Salling Hansen, Hvorum, Hobro.
 Karen Henneberg, Kvong, Tistrup.
 Signe Hesselund, Ejsing, Vinderup.
 Marie-Louise Hvidt, Strandvejen 12, Kolding.
 Birgitte Høyer, Louiseholm, Jægerspris.
 Bodil Engel Jensen, Lomandsgade, Langaa.
 Else Jensen, Kaarup, Faarevejle.
 Rita Jørgensen, Nørregade 14, Ringsted.
 Anne Sophie Langelund, Dorthealund, Brobyværk.

Agnes Larsen, Markskolen, Slagelse.
 Erna Larsen, Tybjerg, Herlufmagle.
 Laura Nygaard Larsen, Søllinge, Pederstrup.
 Gerda Lehn, Ejlstrup, Korup.
 Agnete Levinsen, Viggo Rothesvej 2, Charlottenlund.
 Elisabeth Nielsen, Engvej 28, Korsør.
 Johanne Nørskov, Karenslund, Øster Bording.
 Margrethe Olsen, Gimlinge, Flakkebjerg.
 Ulla von Pein, Classensgade 59, København Ø.
 Marie Sjørring, Hvornum, Hobro.
 Harriet Vagtborg, Hovedgade 16, Hedehusene.
 Karen Østbjerg, Pogestræde, Odense.

Aarskursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder fra Maj 1944.

Laura Aagaard, Forskolelærerinde, p. T. Sorø.
 Inger Olling Andersen, Forskolelærerinde, Marrebæk.
 Grethe Fladmose, Forskolelærerinde, Hesselbjerg, Humble.
 Anna Lilly Kofoed, Forskolelærerinde, Klemensker.
 Gerda Larsen, exam. Lærerinde, Gedesby, Gedser.
 Gudrun Larsen, Forskolelærerinde, Kældernæs, Bandholm.
 Nanna Larsen, exam. Lærerinde, Spørring Skole, Aarhus.
 Frederikke Pedersen, Forskolelærerinde, Vrøgum.
 Anne Rasmussen, Forskolelærerinde, Krathusvej, Kolding,
 og
 Inga Damø, exam. Lærerinde, Solbakkevej, Gentofte,
 Anne-Lise Jæger Hansen, exam. Lærerinde, Helsingør,
 som tidligere har gennemgaaet forberedende Kursus.

Øvelsesskolen. Oktober—December 1944.

Ida Borum, Stege.
 Anna Katrine Holm, Østerholm, Samsø.
 Ellen Holst Jensen, Blanke, Roslev.
 Ellen Margrethe Kristensen, Vældegaardvej, Gentofte.
 Marie Linneboe, Humble.
 Karen Margrethe Østergaard, Strandgaard, Horsens.

Andre og besøgende Elever.

Edel Honore Petersen, Aarhus (Maj—Juli).
 Ingeborg Rasmussen, Amagerbrogade 62, København.
 Kirsten Setoft, Klokkestien 11, København.
 Søster Anna Lydiksen, Diakonissestiftelsen.

Billedbladene.

— o —

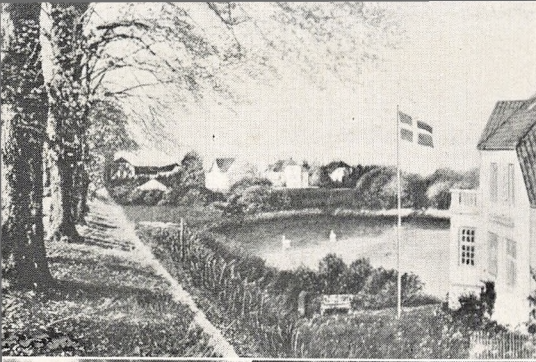
Paa første Side har vi Komplekset Ankerhus i en Nøddeskal og ved Siden deraf Fru Wille Jørgensen paa Hovedtrappen sammen med Professor Ege, og desuden et lille Billede af Margaret og Søster Marie Bjerre. Og man ser Fru Amtmand Topsøe paa Vej hjem fra et lille Besøg paa Ankerhus og et Glimt af Organist Schiøtz og Frue, Frk. Larsen nydende en Flok Sommerpiger og Folmer Dam undervisende vordende interesserede Lærerinder, derimellem Anne Offersen, nu Lærerinde paa Hadsten, og Ellen Petersen, som blev Konsulent. Og vi har heldigvis faaet et smukt Billede af Bestyrelsen for „Foreningen Ankerhus“ og ser Frk. Tarp konferere med Frk. Rasmussen, ligeledes Frk. Sejerø og Forstander Jørgensen drøfte Botanikkens Hemmeligheder med Elever — og ser ogsaa i mindre Format Frk. Jensen med 2 Kolleger og Formanden og Fru L. diskutere. Forneden har vi Aarets Husholdningslærerinder, dimitteret den 23. Marts, sammen med deres Lærere og paa dette Billede finder vi ogsaa Husholdningsinspektør Fru Ulla Pedersen og Fru Minister Jørgen Jørgensen. Ved Siden deraf har vi saa Hofjægermester Lüttichau fra Tjele med sin Datter.

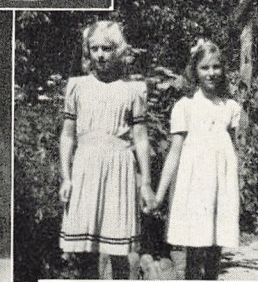
Paa anden Side fører Tove Jørgensen Dannebrog frem, vor store skønne Silkefane, derunder Ole paa sin Daabsdag og Johanne Sørensen ved sin Afrejse omringet af Skolens Hjælpere. Ved Siden den elskelige Søster Anna og et lille Billede af Jørn fra før og hans lille Dreng Finn og Søster Else. Saa har vi Margaret med sin Hund Thinka og dens Hvalpe tiltende frem fra Grams Kurv, og vi ser Frk. Maarbjerg som Ulrikka spindende Guld i Fjeldet og Esther Sørensen fornummet som Fjeldkonge. Og paa samme Side har vi Skolens Faktotum Svend Olsen og 4 gode Husmedhjælpere 2 Gange 2 Søstre, Feriebørn og mange søde Sommerpiger.

Paa tredie Side ses Aksel Dahlerup, noget alvorlig, men ellers i et godt og glad Selskab paa Ægir, hvor Lyset brændte i den lune Sommeraften, mens Minderne fra lyse Dage gled forbi — og der er et lille Billede af Frk. Ramskov og et fra Dagligstuen. Og man ser Frk. Meyland-Smith og Fru Hal Koch mødes, to Sorøpiger og lille Peter, der ogsaa vil være med, og Fru Saxtorph og Julie, og vi ser Eline Begtrup og Eva Haugaard naturligt staaende midt imellem Blomster. Vi har ogsaa der Øvelsesskolens 6 Elever, Strygestuen og et Køkkenbillede, der taler for sig selv, og Gudrun Larsen, og Seminarsiets Elever slutter værdigt Siden.

Og paa fjerde Side marcherer Skolens Ungdom frem, paa Morgentur, til Morgensang, til Arbejde, til Livets Opgaver ønskende

Glædelig Jul og Godt Nytaar!

Ankerhus afholder:

- 2 Aars Kursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder.**
 - 10 Mdr.s Kursus til Uddannelse af Skolekøkkenlærerinder.**
 - 5 Mdr.s Kursus for unge Piger i Husmodergerning.**
 - 3 Mdr.s teoretisk Kursus fra Januar.**
- Studerende Elever modtages.**